

Bir Gün Kaybolursam Ne Olur Bölüm 5

– 4harf1kelime · 01 Ekim 2015

İçindeki tüm derdi sıkıntıyı boşaltmıştı sanki... Sanki aynı zamanda içindeki tüm umut parçalarını da boşaltmıştı... Sözlerindeki sitemkârlığı ve karamsarlığı tahmin edebilmek için alim olmaya gerek yoktu... Ona hak veriyordum... Çünkü çevremdeki insanlar da bana inanmadıklarında benzer duyguları ben de yaşıyordum...

Kısa bir sessizliğin ardından; "Seni çok iyi anlayabiliyorum..." dedim... "Ama senin de dediğin gibi çıkmadık candan ümit kesilmez... Benim canım çıkmadı ve benim gibi henüz canı çıkmamış, bir yerlerde senin var olduğunu düşünen bir sürü insan var... Bilmiyorum faydası olur mu ama bir yerde ünlü bir düşünüre ait bir söz duymuştum... 'Üzülme... Bir yandan korku bir yandan ümidin varsa iki kanatlı olursun, tek kanatla uçulmaz zaten. Sopyayla kilime vuranın gayesi kilimi dövmek değil, kilimin tozunu almaktır. Allah; sana sıkıntı vermekle tozunu, kirini alır. Niye kederlenirsin? Taş; taşlıktan geçmedikçe parmaklara yüzük olamaz. Yüzük olmak dileyen taş; ezilmeyi, yontulmayı göze almalıdır.' diyordu..." Bir faydası olmasını umut ederek onun bir şeyler söylemesini bekledim...

En sonunda; "Galiba haklısın..." dedi... "Karanlığa gidenlerin peşinden gitmektense onları peşimden getirmek için çabalarım... Başaramasam da en azından denerim..." diye devam edip, umut dolu bakışlarla yüzüne bir tebessüm kondurdu... Kaybedilmeye yüz tutmuş Umut'un yüzündeki mutluluğu görünce benim de yüzümü bir tebessüm kapladı...